

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **O. K.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 10. 2015, čj. MV-125024-6/SO-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 5. 2017, čj. 3 A 136/2015-34, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **7 dnů** od doručení tohoto usnesení České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal k Ministerstvu vnitra, odboru azylové a migrační politiky, žádost o udělení povolení k trvalému pobytu podle § 67 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. Ministerstvo jeho žádost zamítlo, stejně tak žalovaná zamítla žalobcovo odvolání. Žalobu proti rozhodnutí žalované pak zamítl Městský soud v Praze rozsudkem uvedeným v záhlaví.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, k níž připojil i žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Dle stěžovatele je pochybení žalované zřejmé a nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by znamenalo, že by v brzké době musel vycestovat. Na území České republiky má stěžovatel silné rodinné zázemí (jeho žena i dcera mají povolení k trvalému pobytu), nucené vycestování by tak pro něj znamenalo přerušování sociálních i rodinných vazeb, což by byl nepřiměřený zásah do jeho práva na soukromý a rodinný život, který garantuje Listina základních práv a svobod a jiné mezinárodní dokumenty. Nadto se stěžovatel obává návratu na Ukrajinu kvůli pravděpodobnému pronásledování spojenému s ohrožením života a zdraví.

[3] Stěžovatel nemá na Ukrajině funkční zázemí ani žádný majetek. Byl by tak nucen do doby vyřízení nové žádosti o pobyt nebo do skončení řízení o žalobě vést obtížný život a vynaložit nemalé finanční prostředky na vycestování i na pobyt na Ukrajině. Dále stěžovatel upozorňuje na své právo na spravedlivý proces a v souvislosti se svými tvrzeními odkazuje převážně na usnesení NSS ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, a rozsáhle z něj cituje.

[4] Pokud by kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek, stěžovateli by vznikla nepoměrně větší újma, než která by vznikla jiným osobám jeho setrváním na území.

[5] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí a navrhuje, aby jej NSS kasační stížnosti nepřiznal.

[6] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[7] Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl NSS k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou naplněny. Institut odkladného účinku je institut mimořádné povahy, tedy výjimka ze zákonného pravidla v § 107 s. ř. s. Proto i k jeho využití musí nastat mimořádné okolnosti. Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby podrobně uvedl, proč se domnívá, že v jeho případě nastala mimořádná situace, která vyžaduje, aby byly účinky pravomocného rozhodnutí odloženy.

[8] Soud s ohledem na mimořádnou povahu institutu odkladného účinku ke svému rozhodnutí vždy potřebuje znát konkrétní individuální skutečnosti, pro které stěžovatel o odkladný účinek žádá. Tvrzení stěžovatele o „*nepřiměřeném zásahu do rodinného a soukromého života*“ nemůže bez dalšího obstát jako důvod pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatel ve skutečnosti neuvádí, v čem by spočívala nepoměrně větší újma na jeho straně či na straně jeho dcery a manželky, např. tím, že by tvrdil a doložil jejich citovou, finanční nebo jinou závislost na jeho péči apod. To, že případný nucený odjezd cizince, kterému nebylo uděleno či prodlouženo povolení k pobytu, se dotkne jeho rodinného života, není „nepoměrně větší újma“, ale spíše běžným důsledkem jakéhokoli takového rozhodnutí. Totéž platí pro vynaložení finančních nákladů v souvislosti s případným vycestováním.

[9] Sice obsáhle, ale podobně obecně stěžovatel formuloval i případné komplikace hájení svých práv v soudním řízení.

[10] NSS si je vědom své judikatury (usnesení NSS ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, a na něj navazující usnesení ze dne 19. 11. 2014, čj. 1 Azs 160/2014-25, č. 3169/2015

pokračování

Sb. NSS), která v případě cizinců spíše tíhne k tomu, aby byly odkladné účinky kasačním stížnostem přiznávány (za podmínek tam specifikovaných). Přesto NSS nepovažuje v této věci podmínky pro přiznání odkladného účinku za splněné, neboť stěžovatel neuvedl, v čem konkrétně by utrpěl nepoměrně větší újmu než třetí osoby v případě, že by odkladný účinek nebyl přiznán. Pokud by NSS uznal za dostačující pro přiznání odkladného účinku obecná tvrzení, která vznáší stěžovatel v této věci, popřel by tím výjimečnou povahu institutu odkladného účinku; rozhodování o odkladném účinku by se tak stalo pouhou formalitou. To zjevně nebylo záměrem zákonodárce.

[11] Pouze na okraj NSS uvádí, že pokud ministerstvo zamítlo stěžovatelovu žádost o udělení povolení k trvalému pobytu, nutně to neznamená, že stěžovatel bude muset vycestovat z území České republiky. Jak ve svém vyjádření k přiznání odkladného účinku uvedla žalovaná, zákaz pobytu stěžovateli vystaven nebyl, a stěžovatel tak může požádat o udělení povolení k pobytu nižšího standardu.

[12] Rozhodnutím o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

[13] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soudnímu poplatku **ve výši 1000 Kč**. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poplatková povinnost v daném případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. NSS proto výrokem II vyzval stěžovatele ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Soudní poplatek lze zaplatit: a) vylepením kolků na tomto tiskopisu, nebo b) bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno.

Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz v položce Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej Nejvyššímu správnímu soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně dne 28. června 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: